

DE BRUID VAN CHRISTUS

Leerstellingen, of dogma's, helpen ons om dingen te begrijpen die niet zo één twee drie duidelijk te vinden zijn in de bijbel. Mensen, die doorgaans zeer geleerd zijn, hebben nagedacht over diverse onderwerpen die met ons geloof te maken hebben. Er zijn synodes belegd, waarin na lange discussies bepaalde inzichten als 'de juiste' werden omschreven. Veel van dat soort leerstellingen hebben veel mensen geholpen wat meer van de bijbel te begrijpen. Niet iedereen is een studiebol. Niet iedereen heeft zoveel bijbelkennis, dat die zelf één en ander kan uitzoeken.

Er iets merkwaardigs met die bijbel. De één denkt er dit in te zien en de ander heeft daar weer een andere visie op.

Toch is er iets merkwaardigs met die bijbel. De één denkt er dit in te zien en de ander heeft daar weer een andere visie op. Grote hervormers als Luther en Calvijn hebben eeuwenoude stellingen omvergehaald. Miljoenen hebben gezien dat wat zij zeiden meer overeenkwam met wat er in de bijbel staat dan wat de Katholieke kerk hen leerde. Hoe kwamen zij aan die inzichten? Zij lazen hun bijbel en vroegen zich af waarom er andere dingen geleerd werden in de kerk (RK) dan dat zij lazen. Zij durfden het aan om dat op papier te zetten. Zo hebben zij veel ogen geopend voor de waarheid in de bijbel.

Door alle eeuwen heen is het zo geweest, dat de één wel begreep wat God bedoelde en de ander niet. Lag dat aan de intelligentie van die personen? Of was dat omdat God het nog niet de tijd vond om bepaalde waarheden openbaar te maken. De Joden zien nog steeds niet, op enkele uitzonderingen na, dat Jezus de Messias is. Er staat dat er een bedekking over hun hart ligt. Die bedekking zal worden weggenomen als

de volheid der heidenen het Koninkrijk van God binnengaat. Dan pas zullen zij het zien. Daniël krijgt van God te horen dat de kennis aan het einde der tijden zal vermeerderen. God houdt dingen soms lange tijd verborgen. Dat rond de eeuwwisseling de kennis toenam over de werking van de Geest is een gave van God. Dat er mensen waren die in die tijd al zagen dat Israël weer een staat zou worden heeft te maken met inzichten die God geeft. Niet alles staat vast zoals men altijd gedacht en geleerd heeft.

Daarom is het goed alle dogma's, alle leerstellingen, van tijd tot tijd opnieuw te onderzoeken. Misschien vindt de Heer wel dat het tijd wordt om over een bepaald aspect van zijn plan met deze wereld, met de mensen, een nieuw licht te laten schijnen.

Op grond van deze overweging is het goed te onderzoeken of het inderdaad zo is, zo als algemeen wordt aangenomen, dat de gemeente de bruid van Christus is.

Als het waar is, dat de gemeente de bruid is, moeten we weten waar de teksten staan die dat aantonen. Als het niet waar is, moeten we onderzoeken wie dan wel de bruid is. Bovendien is het niet onverstandig om te onderzoeken op welke grond de gedachte, die blijkbaar wereldwijd wordt gevolgd, gevormd is. We zullen proberen een antwoord te vinden op de vraag:

Is de gemeente de Bruid?

Het woord 'bruid' komt maar 5x voor in het Nieuwe Testament. In maar één enkele tekst wordt uitgelegd wie de bruid is: het nieuwe Jeruzalem. Daarom is het goed ook die teksten er bij te halen die spreken over 'het nieuwe Jeruzalem'.

Omdat het maar om weinig teksten gaat zullen we ze allemaal aanhalen en bekijken of ze ons iets naders kunnen leren over de 'bruid van Christus'.

1. Johannes 3:29 "Die de bruid heeft, is de bruidegom."

Johannes de Doper spreekt hier over Jezus als de bruidegom. Hij noemt zichzelf de vriend van de bruidegom. "Die de bruid heeft, is de bruidegom, maar de vriend van de bruidegom, die erbij staat en naar hem luistert verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld."

2. Openbaring 18:23 Over Babylon: "...en geen stem van bruidegom en bruid zal meer in u gehoord worden." Deze tekst geeft geen informatie over de bruid van Jezus.

3. Openbaring 21:1-3 "En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij gegaan, en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn."

Hier wordt gezegd, dat 'een nieuw Jeruzalem' dat zal nederdalen uit de hemel, van God, getooid is als een bruid, die voor haar man versierd is. Dit zal plaatsvinden nadat de eerste hemel en de eerste aarde voorbij zijn gegaan. D.w.z. dat de hemel en de aarde die wij nu kennen er niet meer zullen zijn. Er komen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en op die nieuwe aarde zal een nieuw Jeruzalem neerdalen uit de hemel. Deze hemelse stad is getooid als een bruid. Uit het volgende tekstgedeelte blijkt zelfs dat dat nieuwe Jeruzalem de bruid is.

4. Openbaring 21:10 Een engel spreekt tot Johannes:

"Kom hier, ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams. En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en toonde mij de heilige stad, Jeruzalem, nederdalende uit de hemel van God,"

Hier wordt duidelijk gezegd wie de bruid is, de vrouw van het Lam: "de heilige stad, Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God." De bruid is dus het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel zal neerdalen van God, op de nieuwe aarde.

5. Openbaring 22:17 "En de Geest en de bruid zeggen: Kom!"

Deze tekst geeft geen directe informatie over de bruid.

Naast teksten over de bruid staan er ook nog teksten in het NT die indirect spreken over de bruid. Als het nieuwe Jeruzalem in openbaring 'de bruid' genoemd wordt dan spreken andere teksten die het hebben over het nieuwe of hemelse Jeruzalem, indirect ook over de bruid.

6. Galaten 4:26 Abraham had twee zonen, één bij de slavin en één bij de vrije. Hagar, de slavin, wordt vergeleken met de berg Sinaï, die slaven baart, slaven van de wet. Hagar staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij. Maar Sara, die door geloof de belofte ontving, haar zoon was haar beloofd en ze geloofde God, staat op één lijn met "het hemelse Jeruzalem dat vrij is, en dat is onze moeder."

Het gaat hier om twee verbonden. Het ene is het verbond van de wet (der werken), op de berg Sinaï gesloten. Het andere is het verbond van het geloof door de Geest.

Het verbond van de wet brengt slaven voort en staat op één lijn met het aardse Jeruzalem.

Het verbond van het geloof door de Geest brengt zonen voort die zullen erven. Dit verbond staat op één lijn met het hemelse Jeruzalem.

De gelovigen in Jezus zijn kinderen van het hemelse Jeruzalem.

Gewoon logisch geredeneerd zou je zeggen dat je niet gelijktijd kind kan zijn van de moeder en de moeder zelf. Maar het gaat hier om geestelijke zaken en ook beeldspraak. We hopen in het vervolg van deze bijbelstudie daar meer inzicht in te krijgen.

7. Hebreeën 12:22 In een vergelijk met Israël, dat niet durfde te luisteren naar God bij de berg Sinaï, met de gelovigen in Jezus, zegt de Hebreeën-schrijver: *"Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem."* Als de gemeente de bruid zou zijn, is dit een vreemde tekst, want er staat niet: gij zijt de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, maar er staat, dat wij genaderd zijn tot de stad, die het hemelse Jeruzalem genoemd wordt.

Dit zijn alle teksten die direct, of indirect -door over het nieuwe, of hemelse Jeruzalem te spreken- iets vertellen over een bruid. We hebben kunnen vaststellen, dat er in feite maar twee teksten zijn die ons iets meer kunnen vertellen over wie de bruid is. De enige directe tekst vertelt ons dat de bruid het hemelse Jeruzalem is. De tweede tekst is een indirecte verwijzing naar de identiteit van de bruid en vertelt ons dat zij onze moeder is. Niet veel dus, maar misschien komen we verder als we andere kernwoorden nemen en de teksten bestuderen waarin die woorden staan. Woorden die met het onderwerp

te maken hebben zijn b.v.: bruidegom, bruiloft en bruidsklederen.

We zullen die teksten die daar iets over zeggen nu gaan lezen en bestuderen.

Deel 2.

De Bruidegom

In de titel van deze bijbelstudie is al gesteld dat de bruidegom Christus is. Ook dat is een punt wat eigenlijk eerst vastgesteld moet worden aan de hand van de bijbel.

Dat de bruid het hemelse Jeruzalem is weet vrijwel iedereen, maar het punt is dat het niet duidelijk is hoe we dat hemelse Jeruzalem moeten zien. Als we het geestelijk moeten zien, hoe moeten we dan vaststellen wat die geestelijke betekenis is? Bij het vaststellen wie de bruidegom is komt dat probleem niet zo naar voren. Het is vrij eenvoudig om vast te stellen, dat de bruidegom het Lam is en dat het

Lam Jezus is. Bovendien blijkt het uit het antwoord dat Jezus gaf aan de discipelen van Johannes dat Jezus de bruidegom is.

Het is vrij eenvoudig om vast te stellen dat de bruidegom het Lam is en dat het Lam Jezus is.

We zullen volledigheidshalve alle teksten noemen die ons iets zouden kunnen leren over de bruidegom.

8. Mattheüs 9:14-15 "Toen kwamen de discipelen van Johannes tot Hem en vroegen: Waarom vasten wij en de Farizeeën wel, maar uw discipelen niet? Jezus zeide tot hen: Kunnen soms bruiloftsgasten treuren, zolang de bruidegom bij hen is? Er zullen echter dagen komen, dat de bruidegom van hen weggenomen is, en dan zullen zij vasten."

9. Mattheüs 25 de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden. Deze gelijkenis leert ons niets speciaals over wie de bruidegom is, noch over de bruid.

10. Marcus 2:19 Dit is een paralleltekst van Mattheüs 9:15.

11. Lucas 5:34 Ook hier weer een paralleltekst van Mattheüs 9:15.

12. Johannes 3:29 Deze tekst hadden we al aangehaald.

13. Openbaring 19:7 Hier wordt gesproken over de bruiloft van het Lam.

In feite wordt in geen enkele tekst rechtstreeks gezegd dat Jezus de bruidegom is, maar indirect wordt toch duidelijk dat Hij de bruidegom is.

Bruiloftsgasten

Bovengenoemde teksten spreken ook over bruiloftsgasten. De discipelen worden zo genoemd. Zij blijken genodigden te zijn voor de bruiloft, en doorgaans kunnen we genodigden niet gelijkstellen aan de bruid. Maar worden zij alleen bruiloftsgasten genoemd voordat Jezus stierf of ook erna? Dan wordt het nog ingewikkelder. We hopen ook hier uit te komen.

In Openbaring 19 wordt ook gesproken over genodigden i.v.m. de bruiloft.

Openbaring 19:6-10

6. "En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard.

7. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; 8. en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen, 9. En Hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams. En hij zeide tot mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God."

De bruiloft des Lams is gekomen. Wanneer dat is, is uit dit stukje niet helemaal duidelijk. Het is als, of nadat de

Here, onze God, de Almachtige, het koningschap heeft aanvaard.

In 1 Cor.15:24 wordt ons duidelijk gemaakt, dat Jezus, aan het einde van zijn taak, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben, het koningschap aan God de Vader overdraagt. Dat zal aan het einde van het duizendjarig rijk zijn, ofwel aan het begin van de eeuwigheid met de nieuwe hemel en nieuwe aarde. De bruid is het nieuwe Jeruzalem, dat zal neerdalen op de nieuwe aarde. Het is dus logisch om te denken, dat de bruiloft pas gevierd zal worden als de laatste duizend jaar van deze planeet voorbij zijn.

Vers 9 van Openbaring 19 maakt het allemaal niet eenvoudiger. *"zalig, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams."*

Stel dat de gemeente de bruid is, zoals zo velen denken, wie zijn dan de 'genodigden' bij het bruiloftsmaal?

Stel dat de gemeente de bruid is, zoals zo velen denken, wie zijn dan de 'genodigden' bij het bruiloftsmaal?

De gelijkenis van het koninklijke bruiloftsmaal.

Misschien kunnen we wat meer te weten komen door ons bezig te houden met de gelijkenis van het koninklijke bruiloftsmaal. Sommige mensen denken weliswaar dat gelijkenissen niet met andere bijbelgedeelten vergeleken kunnen worden, maar ik geloof dat God ons zijn Woord gegeven heeft als één geheel. Als een gelijkenis grote overeenkomst heeft met een ander stuk in de bijbel, dan is dat niet zomaar toevallig. En speciaal met deze gelijkenis is de overeenkomst met het koninklijke bruiloftsmaal, ter gelegenheid van de bruiloft van het Lam met zijn vrouw, wel heel groot.

Mattheüs 22:1-19 Het koninklijke bruiloftsmaal.

2. *"Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte."*

Johannes de Doper getuigt van Jezus: *"Zie het Lam Gods"* (Johannes 1:29). Ook uit Openbaring 5 blijkt dat het Lam Jezus is. Als er in Openbaring 19 dan gesproken wordt over de bruiloft van het Lam is het duidelijk dat het om de bruiloft van Jezus gaat, Jezus de zoon van God.

Jezus heeft het in de gelijkenis van Mattheüs 22 over een koning, die de vader is van de bruidegom. Ik denk dat niemand er moeite mee heeft in dit verband te denken aan God de Vader, die voor zijn zoon Jezus, een bruiloft aanricht.

3. *"En hij zond zijn slaven uit om de ter bruiloft genodigden (lett. geroepen, vgl. vs.14) te roepen, doch zij wilden niet komen."*

God zendt dan opnieuw slaven uit, maar niemand luistert naar hen. Het komt zelfs zover dat... 6. *"De overigen zijn slaven grepen, en zij hen mishandelden en doodden,"*

God zond steeds maar weer zijn dienstknechten naar de mensen, met name naar de Israëlieten, maar zij mishandelden hen en doodden hen. Mattheüs 23:37 *"Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild."*

God, de Koning, wordt dan kwaad en zendt zijn slaven nu naar de kruispunten der wegen en zegt hun: *"nodigt allen, die gij aantreft, tot de bruiloft."*

Wie is die eerste groep genodigden, zij die niet wilden komen? Is dat Israël? Zo ja, wie zijn dan de genodigden van de tweede groep? Algemeen wordt aangenomen, dat het bij die tweede

groep genodigden gaat om de gelovigen in Christus. Maar men neemt ook aan dat diezelfde gelovigen de bruid is. Is men nu de bruid, of is men nu genodigd aan het bruiloftsmaal, of is het nog anders?

Misschien is het opgevallen, dat ik een tekst heb overgeslagen. In de praktijk blijkt, dat dit steeds gebeurt. Veel bijbelgedeelten lezen we zo. Ons denken is vaak op onszelf gericht:

...we willen wel uitzoeken wie er nu bedoeld wordt met die groepen genodigden. Als wij die eerste groep niet zijn, zijn we dus die tweede groep, dat zijn degenen die wel naar de Heer luisteren, en uiteindelijk draait toch alles om de gemeente!?

Is het wel zo, dat alles altijd van toepassing is op de gemeente? Ik denk, dat we vergeten dat Gods plannen groter zijn en Hij niet alleen de gemeente op het oog heeft. Maar laten we terugkeren naar de tekst die overgeslagen was.

Mattheüs 22:7 "En de koning werd toornig, en hij zond zijn legers uit en stak hun stad in brand."

Deze tekst staat vóór de uitnodiging aan de tweede groep. Ik bedoel, dat er pas sprake is van een uitnodiging voor een tweede groep nadat de koning toornig werd en zijn legers zond en hun stad in brand stak.

Is dat al gebeurd? Zijn die legers al gezonden? Is de koning al toornig geweest? Was het al de dag van zijn toorn? Zonder daar een uitgebreide bijbelstudie van te maken wil ik toch een aantal teksten aanhalen, die over dit onderwerp wat zeggen.

Romeinen 5:9 "Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem (Jezus) behouden worden van de toorn."

Doordat wij gerechtvaardigd zijn door het bloed van Jezus, zullen wij niet komen in de toorn van God. De toorn

van God moet nog komen. De toorn van God komt pas rond Jezus' wederkomst op aarde. Als die toorn van God pas komt als Jezus terugkomt en wij dus met Hem verenigd zullen worden, dan kunnen wij nooit de tweede groep genodigden zijn, want die worden pas genodigd na de uitstorting van Gods toorn.

Openbaring 6:12-17

"12 En Ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving.... 15. En de koningen der aarde.... 16. zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam 17 want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan dan bestaan?"

Een bijbelgedeelte dat wel heel direct in verband staat met de tekst Mattheüs 22:7 is

Lucas 21:20-27

"20 Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is. 21 Laten dan die in Judea zijn vluchten naar de bergen, en die binnen de stad zijn, de wijk nemen, en die op het land zijn, er niet binnengaan, 22 want dit zijn de dagen der vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat. 23 Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land en toorn over dit volk, 24 en zij zullen vallen door de scherpte des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn. 25. En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, 26 terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen. 27 En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid."

Dit is wat er in Mattheüs 22:7 wordt verteld. Dit is van Gods kant uit gezien.

Maar dit alles maakt duidelijk, dat dit nog moet gebeuren. En dat is als Jezus terugkomt naar de aarde. Pas daarna zal er een tweede groep genodigden worden aangesproken. En dat zal de gemeente niet zijn want die is dan reeds zoon van God in een veranderd lichaam.

De klederen van de bruid

In het gedeelte van Openbaring 19 dat over de bruiloft gaat, staan nog enkele bijzonderheden. De vrouw van het Lam heeft zich gereedgemaakt,

8. *"en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen."*

Het gaat hier niet om gewaden die gewassen en wit gemaakt zijn in het bloed van het Lam (vgl. Openbaring 7:14), maar om smetteloos fijn linnen waarvan gezegd wordt dat het zo smetteloos wit is omdat het de rechtvaardige daden van de heiligen voorstelt. Het linnen is dus wit omdat de daden van de heiligen rechtvaardig waren. Niet omdat het linnen gewassen was in het bloed van het Lam. **De gemeente van Jezus wordt niet gerechtvaardigd door haar daden, maar door het bloed van het Lam.**

(Romeinen 5:9).
Toch kleedt de bruid zich met fijn smetteloos linnen, dat zo wit is vanwege de rechtvaardige daden der heiligen. Wordt hier dan over de gemeente gesproken?

Zo niet, wie zijn dan die heiligen die rechtvaardige daden hebben gedaan? Op dit moment is daar nog geen antwoord op te geven.

Pas daarna zal er een tweede groep genodigden worden aangesproken. En dat zal de gemeente niet zijn, want die is dan reeds zoon van God in een veranderd lichaam.

Samenvatting

De bruid

Het is duidelijk geworden dat de bruid het nieuwe Jeruzalem is. We hebben niet kunnen vaststellen dat de gemeente de bruid is.

Paulus legt uit in Galaten 4 dat dit hemelse Jeruzalem onze moeder is. Maar of dit zo letterlijk moet worden opgevat is nog maar de vraag. Uit de context blijkt ook dat het hier om symbolische waarden gaat. Hagar-Sinai-huidige Jeruzalem. Sara-beloofte-hemelse Jeruzalem.

Aan de andere kant zagen we, dat we als gelovigen genaderd zijn tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem. Er wordt niet gezegd dat we die stad zijn.

De Bruidegom

Jezus Christus is het Lam Gods. Hij is de Bruidegom.

De bruiloftsgasten

De discipelen worden zo genoemd, maar de vraag is of ze dat nog zijn na de uitstorting van de Geest. Ze behoren tot de eerste groep genodigden in de gelijkenis van het Koninklijk bruiloftsmaal. Maar uit deze gelijkenis blijkt dat er een tweede groep genodigden is, die pas geroepen wordt nadat God zijn toorn heeft uitgestort en Jezus is teruggekomen. Zijn dat dan de Israëlieten die massaal naar Israël zullen komen en vervuld zullen worden met de Geest? (Zie daarvoor de studie: [Gods Koninkrijk](#) en de studie: [De laatste dingen](#).) Of zijn dat de volkeren die door de prediking in het duizendjarig rijk tot volgelingen van Jezus worden?

De klederen van de bruid

Deze zijn smetteloos wit, dit komt door de rechtvaardige daden van de heiligen. Zijn dit de rechtvaardige daden van de "christen" heiligen? Of zijn er nog andere heiligen?

Alles bij elkaar hebben we meer vragen dan toen we begonnen. Dat komt omdat God de bijbel zo geschreven heeft dat je moet blijven zoeken naar antwoorden. Ze staan in de bijbel, maar het is niet altijd eenvoudig ze te vinden. Ook dit onderwerp, van de bruid, heeft te maken met het Koninkrijk van God. En Jezus heeft ons gezegd dat we daar naar moeten blijven zoeken. Het geeft grote voldoening om zo met Zijn dingen bezig te zijn. Bovendien zal God de Vader ons zegenen bij alles wat we nodig hebben. Dat is zijn belofte.

We weten nu, dat die tweede groep genodigden niet de gelovigen zijn vanaf Jezus' hemelvaart tot aan zijn wederkomst, maar dat het mensen zullen zijn, die geroepen worden in de periode van het duizendjarig rijk.

Maar we weten nog steeds niet wie de bruid is.

Deel 3

Bekende teksten onderzocht

In Openbaring 21 staat dat het hemelse Jeruzalem de bruid is. In Galaten 4:26 wordt gezegd dat het hemelse Jeruzalem onze moeder is. Verder zijn er geen directe aanwijzingen over de bruid. Door de christenen worden twee tekstgedeelten aangehaald om daarmee aan te geven, dat de gemeente de bruid is. We zullen deze teksten eens nader onderzoeken.

We beginnen met het eerste gedeelte dat te vinden is in: 2 Korinthiërs 11:1-2 "*Och verdroegt gij een weinig onverstand van mij! Maar dat doet gij ook. Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen*". Wat bedoeld Paulus hier? Bedoeld hij dat de gemeente de bruid is?

Deze teksten staan natuurlijk in een groter verband. Uit hoofdstuk 10 blijkt dat er mensen zijn die zich verzetten tegen Paulus. Zij vinden o.a. dat Paulus naar het vlees leeft (10:2). Wij zouden van hen zeggen: zij willen nog roomser zijn dan de paus. Paulus maakt duidelijk dat hij wel in het vlees leeft maar niet naar het vlees. Zijn optreden is een krachtig geestelijk optreden (10:3-6). Hij wijst die Korinthiërs er op dat ze niet moeten kijken naar wat voor ogen is. Zij moeten niet denken dat zij alléén van Christus zijn, Paulus is het ook! (10:7-8).

In de volgende perikoop gaat hij verder. Je zou kunnen zeggen dat Paulus zich aangevallen voelt. Hij reageert nogal ironisch in vers 12.

10:12 "*Want wij durven ons niet tellen onder of stellen naast sommigen van hen, die zichzelf aanprijzen.*"

Hij vindt dat die mensen de perken te buiten gaan in hun roemen over zichzelf. (10:13) Paulus wil niet roemen over de resultaten van zijn evangelie verkondiging door te roemen op andermans arbeid. Hij vindt dat hij wel recht heeft om te roemen, maar zegt dan in vs.17: "*Maar wie roemt, roeme in de Here.*"

Dan gaat hij verder en zegt: "*Och, verdroegt gij een weinig onverstand van mij!*"

Paulus maakt duidelijk dat hij wel in het vlees leeft maar niet naar het vlees. Zijn optreden is een krachtig geestelijk optreden

Wat hij nu gaat zeggen vind hij blijkbaar 'onverstand'. Het moet duidelijk worden, vind hij, hoe hij tegenover die Korinthiërs staat, al is datgene wat hij zegt eigenlijk 'onverstand'. Het is een soort roemen

waarvan hij net gezegd heeft dat je dat beter niet kan doen. Maar hij durft de opmerking die hij gaat maken toch aan, want hij verwacht van die Korinthiërs dat ze begrijpen wat hij bedoelt en zijn 'onverstand' zullen verdragen.

11:2 "Want met een ijver Gods waak ik over u"

'Ijver' is 'jaloersheid'. Paulus is jaloers. Hij kan het niet hebben dat zijn bekeerlingen zo makkelijk anderen volgen. Anderen, die zichzelf aanprijzen (10:12). Hij zegt: Ik waak over u!

11:2 "...want ik heb u verbonden aan één man..."

Het woord: verbonden is het Griekse woord: Harmozo. Dit is: Harmoniseren. Paulus vindt het eigenlijk van onverstand getuigen, maar toch zegt hij tegen de Korinthiërs, dat hij over hen waakt, hij heeft hen aan zichzelf verbonden. Hij wil zo'n harmonische eenheid met hen zijn dat zij denken en handelen als hijzelf, "om u als een reine maagd voor Christus te stellen." 'Rein' is onberoerd, onbesmet.

11:3 "Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en louter] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. 4. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt ontvangen, dan verdraagt gij dat zeer wel. 5. Ik acht toch volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelijkelijke apostelen."

Paulus zegt zelf al, dat het van onverstand getuigd te zeggen, dat hij hen aan zichzelf heeft verbonden om hen zo te laten harmoniseren met zijn manier van denken en leven. Toch lijkt hem dat de beste manier om hen hierdoor duidelijk te maken wat zijn intenties zijn en wat die anderen voor schade aanrichten. Iets verderop zegt hij:

11:12 "Maar wat ik doe, zal ik blijven doen, om hun de gelegenheid af te snijden, die er een zoeken, zodat zij in hetgeen, waarin zij roemen, blijken te zijn zoals ook wij. Want zulke lieden zijn schijnapostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus".

vs.16 "Nog eens: niemand houde mij voor onverstandig; of anders: aanvaardt mij als

een onverstandige; dan kan ik ook een weinig roemen."

Uit dit hele stuk blijkt dat Paulus zich constant afzet tegen hen, die hij later 'schijnapostelen' noemt. Hij maakt de Korinthiërs duidelijk, dat hij het er niet bij laat zitten. Paulus waakt over hen. Hij heeft hen aan zichzelf verbonden, want hij wil niet dat zij die schijnapostelen achterna gaan, maar hij wil hen onbesmet, als een reine maagd, voor Christus stellen.

Hij heeft hen **niet** aan Christus verbonden, hoe zou hij dat moeten doen? Hij heeft hen aan zichzelf verbonden. Hij wil hen wel voor Christus stellen, niet om zichzelf hiermee aan te bevelen, maar om een aanbeveling van de Here te ontvangen, want dan blijkt hij de proef te hebben doorstaan. (10:17).

Die éne man is dus niet Christus maar Paulus.

Stel nu, dat die éne man, waarvan Paulus zegt: "ik heb u aan één man verbonden" wel Christus is, zoals zovelen denken, dan moeten we ons afvragen waarom Paulus

Zegt Paulus hier, dat de gemeente de bruid is? Als hij dat hier bedoeld te zeggen, is het wel de enige keer, dat dit gezegd wordt in het NT.

het van onverstand vindt getuigen, dat hij die opmerking maakt. Wat is er onverstandig aan om iemand te verbinden aan Christus? Vooropgesteld dat zoiets mogelijk is.

Ook door deze redentatie blijkt, dat Paulus het over zichzelf heeft als hij zegt: "ik heb u verbonden aan één man."

Nu blijft nog één opmerking van Paulus, uit dit tekstgedeelte, over om te bespreken:

3. "...om u als een reine maagd voor Christus te stellen."

Zegt Paulus hier, dat de gemeente de bruid is? Als hij dat hier bedoeld te zeggen, is het wel de enige keer, dat dit gezegd wordt in het NT. Voldoende reden om uiterst voorzichtig te zijn er deze uitleg aan te geven.

Volgens mij zegt Paulus: Ik waak over jullie, en ik wil dat jullie mijn navolgers zullen zijn, zodat je onbesmet, zo onbesmet als een maagd, voor Christus kunt staan.

Er is nog een tweede bijbelgedeelte dat door christenen aangehaald wordt om aan te geven dat de gemeente de bruid is, dit staat in Efeze. We zullen dit gedeelte later behandelen. Eerst zullen we nog een aantal teksten lezen in het nieuwe testament die iets vertellen over de gemeente.

Romeinen 8:29 "Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen."

Gelovigen zijn 'gelijk van vorm' aan het beeld van Jezus. En als die vele broederen op ons slaan, zijn we dan niet eerder broers van de Heer, dan de bruid?

1 Johannes 3:2 "Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen, maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen." Als Jezus de bruidegom is, kunnen wij dan 'aan Hem gelijk zijn' als wij de bruid zijn?

1 Korinthiërs 6:15 "Weet gij niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn?"

Wij zijn één vlees met Hem. Er staat weliswaar, dat man en vrouw als ze getrouwd zijn ook één vlees zijn, maar dat gaat wel over hen die getrouwd zijn. De bruiloft is nog niet geweest, dus van één vlees zijn met Jezus, in de zin van man en vrouw, is geen sprake.

De volgende teksten laten allemaal zien, dat wij één zijn met Jezus, zo één, dat wij deel uitmaken van zijn lichaam. Een

bruidegom verlangt ernaar één te zijn met zijn bruid, wij, als gemeente van Jezus Christus, zijn al één met Hem, niet als bruid, maar als zijn lichaam.

1 Korinthiërs 12:27 "Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden."

Efeze 1:23 "...en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is."

Kolossenzen 1:18 "...en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente."

Nu het steeds duidelijker wordt, dat het moeilijk is te blijven geloven dat de gemeente de bruid is, weten we in feite nog minder dan we al dachten te weten. We zullen daarom nog meer bijbelonderzoek moeten doen om er zo achter te komen wie de bruid is.

Het OT is een waardevolle bron van informatie, óók over dit onderwerp.

Deel 4

Het Oude Testament

Het meeste wat aan te halen valt uit het Nieuwe Testament is hiervoor wel aangehaald. Maar er is nog wel het een en ander aan te halen uit het Oude Testament.

In het Oude Testament is er ook sprake van een huwelijk. Het blijkt dat God een huwelijk gesloten had met Jeruzalem. Waarbij Jeruzalem de hoofdstad is van een land waar het volk van God woont.

De profeet Ezechiël moest van de Here een boodschap doorgeven:

Ezechiël 16

1 "Het woord des Heren kwam tot mij: Mensenkind doe Jeruzalem haar gruwelen kennen en zeg: zo spreekt de Here Here tot Jeruzalem: gij zijt naar afkomst en geboorte uit het land der Kanäieten.... 5. Geen oog zag met ontferming op u neer.... 6. Toen kwam Ik voorbij u, en Ik zag u trappelen in uw bloed van uw geboorte en Ik zeide tot u, in uw bloed: leef; ja, Ik zeide tot u, in uw bloed: leef. 7. Ik deed u opgroeien als het veldgewas, gij groeidet op en werdt groot en kwaamt tot volle schoonheid: uw borsten werden vast en uw haar groeide, maar gij waart naakt en bloot. 8. Toen kwam Ik voorbij u en zag u, en zie, de tijd der liefde was voor u gekomen; Ik spreidde de slip van mijn kleed over u en bedekte uw naaktheid, Ik ging onder ede een verbond met u aan, luidt het woord van de Here Here; zo werd gij de mijne."

"Ik ging onder ede een verbond met u aan, luidt het woord van de Here Here; zo werd gij de mijne."

Hier lezen we hoe God tot een huwelijk is gekomen met Jeruzalem. Het gaat hier om het aardse Jeruzalem, want verderop lezen we over de afval van dit Jeruzalem van God. De teksten die we gelezen hebben in het NT spreken over een hemels Jeruzalem, de nieuwe bruid van de Here. Maar in Ezechiël gaat het over het aardse Jeruzalem, en dit aardse

Jeruzalem is, zo lezen we hier, de vrouw van God geworden. De Here verzorgt haar en gaf sieraden.

13. "....en gij werd uitermate schoon, ja, het koningschap waardig. 14. Zo ging er een roep van u uit onder de volken vanwege uw schoonheid want die was volmaakt, dank zij de sieraden waarmee Ik u getooid had, luidt het woord van de Here Here."

Helaas is dit niet het einde van het verhaal. De Here zegt in het vervolg van dit bijbelgedeelte heel harde dingen over zijn vrouw.

15. "Maar gij hebt op uw schoonheid vertrouwd en ontucht gepleegd, trots op uw faam, en gij hebt aan iedere voorbijganger uw ontucht opgedrongen: het zou voor hem zijn."

32. "Zo'n overspelige vrouw, die vreemden aanhaalt, terwijl zij gehuwd is!"

De Here noemt haar zelfs een hoer:

36. "Daarom, hoer, hoor het woord des Heren."

De Here zegt dan een heleboel dingen die het duidelijk maken hoe erg die overspeligheid wel is, maar Hij eindigt dit hoofdstuk met deze verzen:

59. "Want zo zegt de Here Here: Ik zal u doen, zoals gij gedaan hebt, die de eed gering hebt geacht door het verbond te verbreken.

60. Maar Ik zal mijn verbond met u uit de dagen van uw jeugd gedenken, en een eeuwig verbond met u oprichten.

61. Dan zult gij terugdenken aan uw gedrag en u schamen, wanneer gij zowel uw grote als uw kleine zusters zult ontvangen, en Ik u die tot dochters geven zal, hoewel niet op grond van het met u gesloten verbond. 62. Ik zal mijn verbond met u oprichten; en gij zult weten, dat Ik de Here ben, opdat gij de herinnering bewaart en u schaamt en gij wegens uw schande uw mond niet meer opendoet - wanneer Ik voor u verzoening doe voor alles wat gij gedaan hebt, luidt het woord van de Here Here."

De Here verbreekt het verbond met Jeruzalem, zijn vrouw, net zoals zij dat ook gedaan heeft. Maar, gelukkig zegt Hij gelijk, dat Hij het verbond van haar jeugd zal gedenken en een nieuw verbond met

haar zal oprichten. Dit zal mogelijk zijn omdat Hijzelf verzoening zal doen voor alles wat zij gedaan heeft. Het grote offer van onze Here Jezus is ook de verzoening voor de ontrouwe echtgenote van de Here.

Een profeet die gelijk met Ezechiël leefde was Jeremia. Hij heeft ook het een en ander van de Here moeten doorgeven over ditzelfde onderwerp. Eigenlijk moeten de hoofdstukken, aangehaald uit Ezechiël en deze uit Jeremia, helemaal worden gelezen om een goed inzicht te krijgen. Maar voor nu zal ik alleen maar enkele stukken pakken, die naar mijn inzicht typerend zijn:

Jeremia 2:1-3

"Het woord des Heren nu kwam tot mij: Ga, predik ten aanhoren van Jeruzalem: Zo zegt de Here: Ik gedenk de genegenheid van uw jeugd, de liefde van uw bruidstijd, toen gij Mij gevolgd waart in de woestijn, in onbezaaid land; Israël was de Here geheiligd, de eersteling zijner opbrengst; allen die daarvan wilden eten, zouden schuld op zich laden, onheil zou over hen komen, luidt het woord des Heren."

In een aantal verzen maakt de Here duidelijk dat Israël Hem verlaten heeft. We gaan verder in vers 11.

11."...heeft ooit een volk goden verruild? - en dat zijn toch geen goden! - maar mijn volk heeft zijn Eer verruild voor wat geen baat brengt. Ontzet u daarover, o hemelen, huilt en weest ten diepste ontroerd, luidt het woord des Heren, want mijn volk heeft twee boze daden bedreven: Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.... 19b....weet en zie, dat het boos en bitter is, dat gij de Here uw God hebt verlaten, en dat geen vrees voor Mij bij u is, luidt het woord van de Here, de Here der heerscharen."

De Here gaat door met de aanklacht tegen Israël, lees maar verder in hoofdstuk 3.

3:6-10 "De Here zeide tot mij ten tijde van koning Josia: Hebt gij gezien, wat Afkerigheid, Israël, gedaan heeft? Zij placht

heen te gaan op elke hoge berg en onder elke groene boom om daar ontucht te plegen. En Ik zeide, nadat zij dit alles gedaan had: Keer weder tot Mij, maar zij keerde niet weder, en dit zag haar zuster, Trouweloze, Juda. Maar Ik zag, toen Ik Afkerigheid, Israël, ter oorzaak van haar echtbreuk, verstoten en haar de scheidbrief gegeven had, dat haar zuster, Trouweloze, Juda, zich niet liet afschrikken, maar heenging en eveneens ontucht pleegde, en door haar lichtvaardig gepleegde ontucht ontwijdde zij het land, ja zij bedreef overspel met steen en met hout. En boven dit alles bekeerde haar zuster, Trouweloze, Juda, zich

De tien stammen: Israël, heeft Hij verstoten en een scheidbrief gegeven vanwege haar echtbreuk. De twee stammen bekeren zich, maar zoals de Here zegt: niet met hun hele hart, maar alleen in schijn.

niet tot Mij met haar gehele hart, maar alleen in schijn, luidt het woord des Heren." Jeremia leefde zo'n 130 jaar nadat het volk Israël -de tien stammen- in ballingschap waren weggevoerd door de Assyriërs. De overgebleven twee stammen -de Joden- werden tijdens zijn leven in

ballingschap gevoerd naar Babel. De Here noemt Israël met de naam: Afkerigheid, en de Joden, dat is Juda, noemt Hij: Trouweloze. De tien stammen: Israël, heeft Hij verstoten en een scheidbrief gegeven vanwege haar echtbreuk. De twee stammen bekeren zich, maar zoals de Here zegt: niet met hun hele hart, maar alleen in schijn. Toch geeft de Here hun geen scheidbrief. Zij blijven dus zijn vrouw. Over Israël (de tien stammen) is de Here toch bedroefd. Hij zegt: 12b. *"Keer weder, Afkerigheid, Israël, luidt het woord des Heren, Ik zal u niet donker aanzien, want Ik ben genadig, luidt het woord des Heren, Ik zal niet altoos blijven toornen.... 14. Keert weder, afkerige kinderen, luidt het woord des Heren, want Ik ben Heer over u, Ik zal u nemen één uit een stad en twee uit een geslacht, en u brengen te Sion..... 17. Te dien tijde zal men Jeruzalem noemen de troon des Heren, en alle volken zullen zich daarheen verzamelen om de naam*

des Heren te Jeruzalem, en zij zullen niet meer wandelen naar de verstoktheid van hun boos hart. 18. In die dagen zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan, en zij zullen tezamen uit het Noorderland komen naar het land dat Ik aan uw vaderen ten erfdeel gegeven heb."

Hoewel dit niet het onderwerp is van deze bijbelstudie, wil ik er toch even op wijzen, dat de profeet Jeremia hier de woorden van de Heer weergeeft als Hij het heeft over Israël en Juda. Israël was al 130 jaar in ballingschap en is nooit teruggekomen. Ze zijn in de loop van de tijd in de volkeren opgenomen. Toch spreekt de Here hier over dat 10-stammenrijk Israël dat samen met Juda weer zal wonen in het land Israël. Dus ondanks de scheidbrief en het verstoten zijn van Israël zal er een tijd komen, dat de Here genadig zal zijn over hen en hen terughalen naar het beloofde land. Wanneer? Als men Jeruzalem noemen zal: troon des Heren. Dan zal de Here een nieuw verbond sluiten met zijn volk.

ondanks de scheidbrief en het verstoten zijn van Israël zal er een tijd komen, dat de Here genadig zal zijn over hen en hen terughalen naar het beloofde land

Jeremia moet nog vele woorden spreken van de Here, en één van die woorden lezen we in:

Jeremia 31:31-32

"Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaderen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te brengen: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren."

Letterlijk staat er in die laatste zin: hoewel Ik hen getrouwd had. Het eerste verbond hebben de Israëlieten verbroken, het huwelijk bestaat niet meer. God heeft hen een scheidbrief

gegeven. Juda bekeerde zich, weliswaar valselijk, maar toch kreeg het genade in de ogen van de Heer. (vgl. Deuteronomium 24:1-4).

Israël is dus officieel gescheiden van de Heer en Juda is weer teruggekeerd naar de Heer. Dat huwelijk bestaat ten tijde van Jeremia dus nog. Maar een huwelijk wordt ook ontbonden door de dood. (vgl. Romeinen 7:2-3). Is de vrouw -Juda- gestorven? Of is de Man -de Here- gestorven? De Man -de Here uit het oude testament- is Dezelfde als 'Het Woord'.

"Alle dingen zijn door het Woord geworden ... Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond." (vgl. Johannes 1). Door de dood aan het kruis van de Man, is zowel de Man als de vrouw vrij. Het huwelijk, of verbond, is niet meer van kracht noch voor Israël noch voor Juda. Als het nieuwe verbond van kracht wordt, zal dit weer zijn met Juda en Israël, zoals we net gelezen hebben in Jeremia 31:31-33, maar zolang dit nieuwe verbond niet is ingegaan is geheel Israël weduwe. (Hoe dat zit in verhouding tot de gemeente (Hebreeën 8) wordt uitgelegd in de studie: [Het Koninkrijk van God.](#))

Dat dit niet alleen een gevolgtrekking is van mij bewijst Jesaja 54. In dit bijbelgedeelte staan een aantal dingen waar we wat van kunnen leren als we verder nadenken over de bruid.

Jesaja 54:1 "Jubel, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt, breek uit in gejubel en juich, gij die geen weeën gekend hebt, want de kinderen der eenzame zijn talrijker dan de kinderen der gehuwde, zegt de Here." 4. "Vrees niet, want gij zult niet beschaamd staan, wordt niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; ja, gij zult de schande van uw Jeugd vergeten en aan de smaad van uw weduwschap niet meer denken. Want uw Man is uw Maker, Here der heerscharen is zijn naam; en uw Losser is de Heilige Israëls, God der ganse aarde zal Hij genoemd worden. 6. Want als een verlatene en diepbedroefde vrouw heeft u de Here geroepen, als een

vrouw uit de jeugdtijd, nadat zij versmaad werd - zegt uw God. 7. Een kort ogenblik heb Ik u verlaten, maar met groot erbarmen zal Ik u tot Mij nemen; 8. in een uitstorting van toorn heb Ik mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwige goedertierendheid ontferm Ik Mij over u, zegt uw Losser, de Here.11. Gij, ellendige, door storm voortgedrevene, ongetrooste, zie, Ik leg uw stenen in blinkend erts, Ik grondvest u op lazuurstenen, Ik maak uw tinnen van robijnen, uw poorten van karbonkelstenen en uw gehele omwalling van edelsteen. 13. Al uw zonen zullen leerlingen des Heren zijn, en het heil uwer zonen zal groot zijn, door gerechtigheid zult gij bevestigd worden."

Dit bijbelgedeelte noemt niet bij name om wie het gaat. We zullen dus uit het geschrevene moeten concluderen om wie het gaat. Vers 1 wordt door Paulus aangehaald in Galaten 4:27. Deze onvruchtbare wordt door Paulus aangeduid als 'het hemelse Jeruzalem', en dit hemelse Jeruzalem heeft ons -gelovigen- voortgebracht, want het is onze moeder (vs. 26). Dit hemelse Jeruzalem staat tegenover het aardse Jeruzalem, dat met zijn kinderen in slavernij is.

Dit hemelse Jeruzalem wordt hier in verband gebracht met een volk, voorgesteld door een vrouw, die blijkbaar tot schande is geworden in haar jeugd, later is zij weduwe geworden.

Die onvruchtbare, die Paulus in verband bracht met het hemelse Jeruzalem, hoeft volgens

Jesaja 54:4 niet te vrezen.

"want gij zult niet beschaamd staan, word niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; ja, gij zult de schande van uw Jeugd vergeten en aan de smaad van uw weduwschap niet meer denken."

Dit hemelse Jeruzalem wordt hier in verband gebracht met een volk, voorgesteld door een vrouw, die blijkbaar tot schande is geworden in haar jeugd, later is zij weduwe geworden.

Dit lijkt allemaal erg moeilijk. Makkelijk is het in ieder geval niet, maar door rustig door te gaan met studeren moet

het mogelijk zijn meer inzicht te krijgen. Hoe heeft het hemelse Jeruzalem te maken met een vrouw die tot schande is geworden in haar Jeugd? Laten we eerst enkele andere bijbelgedeelten er op naslaan om te zien wat de bijbel nog meer te zeggen heeft over die vrouw die tot schande is geworden. In een later stadium van onderzoek zullen we dan wel zien wat het hemelse Jeruzalem daar mee te maken heeft.

Ezechiël geeft een woord van de Heer door in hoofdstuk 23. Het gaat over twee dochters van één moeder. De ene heet Ohola, en de andere Oholiba.

3. *"Zij pleegden ontucht In Egypte; in haar jeugd pleegden zij ontucht...."*

4b. *"Wat haar namen betreft, Ohola is Samaria en Oholiba is Jeruzalem."* Samaria was de hoofdstad van het

10-stammenrijk Israël.
5. *"En Ohola pleegde overspel terwijl zij mijn vrouw was, zij hunkerde naar haar minnaars, naar Assur...."*

8. *Daarbij heeft zij de ontucht uit haar Egyptische tijd niet opgegeven, want in haar jeugd heeft men haar beslapen, haar maagdelijke borsten gestreeld en ontucht over haar uitgestort."*

11. *"Hoewel haar zuster Oholiba dit zag, ontbrandde zij toch in nog feller hartstocht dan baar zuster en pleegde nog feller ontucht dan zij."*

Wat een bittere aanklacht van de Here tegen zowel Juda als Israël. Wat een verdriet spreekt daar uit, maar ook zien we, dat de Here, in zijn rechtvaardigheid, straft.

35. *"Daarom, zo zegt de Here Here, omdat gij Mij vergeten en Mij achter uw rug geworpen hebt, draag dan ook uw ontucht en uw hoererij!"*

Gelukkig weten we uit vele profetieën, dat God ook voor dit volk barmhartig is.

Uit de gelezen teksten leren we, in verband met ons onderwerp, dat Israël

ontucht pleegde in Egypte en dat dit in haar jeugdtijd was. Zoals we al lazen in Jesaja 54 zegt de Here:

4. "...word niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; ja gij zult de schande van uw jeugd vergeten..."

Een profetie die hier mooi bij aansluit is: Joel 2:27

"...mijn volk zal nimmermeer te schande worden. Dan zult gij weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik de Here, uw God ben en niemand anders: mijn volk zal nimmermeer te schande worden."

Dit is duidelijk een nog onvervulde profetie.

Tot slot nog enkele teksten uit Jeremia hoofdstuk 50. Ook hier geldt natuurlijk weer, dat het hele gedeelte gelezen zou moeten worden. Maar ook nu neem ik weer enkele teksten die met name in verband staan met onze studie. Het is een profetie over Babel. Het is een nog onvervulde profetie, wat overigens duidelijk blijkt uit de aangehaalde teksten.

Jeremia 50

4 "In die dagen en te dien tijde, luidt het woord des Heren, zullen de Israëlieten komen, zij en de Judeërs tezamen, al wenend zullen zij voortgaan en de Here, hun God, zoeken; 5. naar Sion zullen zij vragen, op de weg hierheen zal hun aangezicht gericht zijn; zij komen en zoeken gemeenschap met de Here in een eeuwig verbond, dat niet zal vergeten worden,"

20. "In die dagen en te dien tijde, luidt het woord des Heren, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, maar zij is er niet, en de zonden van Juda, maar zij zijn niet te vinden; want Ik zal vergeving schenken aan wie Ik doe overblijven,"

51:5 "Want Israël en Juda zijn niet in weduwschap gelaten door hun God, door de Here der heerscharen, al was hun land vol van schuld tegenover de Heilige Israëls."

"Want Israël en Juda zijn niet in weduwschap gelaten door hun God, door de Here der heerscharen, al was hun land vol van schuld tegenover de Heilige Israëls."

We zien hier dus, dat "in die dagen en te dien tijde" de Israëlieten zullen komen, samen met de Joden. Zij zullen gaan naar Sion en de Here zoeken. (vgl. ook Jeremia 2 en 3). Dan zal de Here hun wenen zien en hen vergeven. Israël en Juda zullen niet in weduwschap worden gelaten door de Here. Dit betekent, dat Hij hen opnieuw zal nemen tot vrouw. En datzelfde zegt Jesaja 54.

4b. "Ja, gij zult de schande van uw jeugd vergeten en aan de smaad van uw weduwschap niet meer denken 5. Want uw man is uw Maker, Here der heerscharen is zijn naam, en uw Losser is de Heilige Israëls, God der ganse aarde zal Hij genoemd worden."

Uit de aangehaalde teksten blijkt, dat heel Israël, zoals het zich in de toekomst zal ontwikkelen, bedoeld wordt door Jesaja, als hij het heeft over de diepbedroefde vrouw:

6. "Want als een verlatene en diep bedroefde vrouw heeft u de Here geroepen, als een vrouw uit de jeugdtijd, nadat zij versmaad werd - zegt uw God. 7. Een kort ogenblik heb Ik u verlaten, maar met groot erbarmen zal Ik u tot Mij nemen; 8. in een uitstorting van toorn heb Ik Mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwige goedertierendheid ontferm Ik Mij over u, zegt uw Losser, de Here."

Nadat de Here duidelijk gemaakt heeft, dat Hij niet meer toornig op Israël zal zijn en dat zijn nieuwe verbond niet zal wankelen gaat Hij verder:

11-12 "Gij, ellendige, door storm voortgedrevene, ongetrooste, zie Ik leg uw stenen in blinkend erts, Ik grondvest u op lazuursteen, Ik maak uw tinnen van robijnen, uw poorten van karbonkelstenen en uw gehele omwalling van edelsteen."

Dit gedeelte klinkt wel bekend. Het doet sterk denken aan de omschrijving van het hemelse Jeruzalem in Openbaring 21. We zullen daar later nog op terugkomen. Overigens blijkt uit Jesaja 54 wel, dat God er geen probleem in ziet om te

spreken over een vrouw, waarna blijkt, dat die vrouw een volk is, en waarbij Hij dan een omschrijving geeft van een stad. We zullen aan deze manier van denken toch moeten wennen omdat het anders onmogelijk is ons een idee te vormen over de bruid van Christus.

Samenvatting

Het oude testament wordt door veel christenen gezien als "oud en niet meer van toepassing". Dat is echter een verkeerde instelling. Wat wij het oude testament noemen is gewoon één geheel met het laatste deel van de bijbel. We moeten altijd de hele bijbel gebruiken om te weten te komen wat God van ons wil en wat zijn plannen zijn.

We hebben nu een aantal gedeelten gelezen uit het oude testament en daarin gezien dat God een huwelijk (verbond) is aangegaan met Israël. Zo werd Israël de Zijne.

Als de Here spreekt over Israël dan spreekt Hij ook vaak vaak over Jeruzalem, of "het land".

Israël is echter een overspelige vrouw geworden. Ze wordt zelfs 'hoer' genoemd door God.

Door de zonden van Salomo wordt het rijk in twee koninkrijken gesplitst: Israël en Juda. Jeremia maakt duidelijk dat de Here van beiden houdt, maar dat Israël (de tien stammen) zo ernstig zondigt dat God haar een scheidbrief geeft.

Ze werd in ballingschap gevoerd en is tot op heden niet teruggekeerd. Haar zuster, Juda, liet zich hierdoor niet afschrikken en pleegde ook lichtvaardig ontucht en ontwijde zo het land. Zij bekeerde zich niet met haar hele hart, maar alleen in schijn.

De Here is erg bedroefd en roept steeds weer: keer weder Israël. Hij belooft een nieuw verbond (huwelijk) te sluiten met

De Here is erg bedroefd en roept steeds weer: keer weder Israël. Hij belooft een nieuw verbond (huwelijk) te sluiten met het huis van Israël en met het huis van Juda.

het huis van Israël en met het huis van Juda. Hij zal hen nemen en brengen in het land Israël. Israël dat nu weduwe is, want haar man is aan het kruis gestorven, zal door de opgestane Heer

gelost worden. Denk aan het verhaal van Ruth en Boas.

In een uitstorting van toorn heeft de Here zijn aangezicht voor hen verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Hij zich over hen ontfermen.

Voor we gaan proberen om voorzichtige

conclusies te trekken uit de hoeveelheid bijbelmateriaal die we tot nu toe hebben doorgenomen, wil ik nog twee belangrijke bijbelgedeelten er op naslaan.

Deel 5

Hosea 1, 2 en 3 (LEZEN)

Hosea, een man die de woorden Gods spreekt, moest een hoer als vrouw nemen. God wilde hiermee aanschouwelijk onderwijs geven. Net zoals Hosea getrouwd was met een hoer, zo was de Here ook getrouwd met een hoer: Israël. De kinderen die Hosea en Gomer kregen, werden door God van een naam voorzien. Met die naam wilde God ook iets duidelijk maken aan het volk Israël. De eerste zoon kreeg de naam Jizreël. Dat betekent: Verbreking. Want God gaat een einde maken aan het koninkrijk van het huis Israëls.

5. *"Te dien dage zal het geschieden, dat Ik Israëls boog verbreken zal in het dal van Jizreël."*

God neemt afstand van Israël en brengt dat tot uiting in de naam van het tweede kind van Hosea en Gomer: Lo-Ruchama. Dat betekent: Ik zal Mij niet ontfermen.

6. *"Noem haar: Lo-Ruchama, want Ik zal Mij voortaan niet meer over het huis Israëls ontfermen, dat Ik hun iets vergeven zou."*

7. *"Doch over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen."*

Dit sluit helemaal aan bij Jeremia 2 en 3. Het derde kind was een zoon. Die kreeg de naam: Lo-Ammi. Dat is: Niet mijn volk.

9. *"want gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn."*

God zou God niet zijn als na deze harde woorden er niet een uitzicht werd geboden op een heilrijke toekomst:

10. *"Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is. En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt mijn volk niet - zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God."*

Hoofdstuk 2 laat zien hoe de vrouw, die overspel pleegde, zelfs niet door had, dat zij verzorgd werd door haar eerste man.

Maar de Here zal daar een einde aan maken zegt Hij. Al haar hoogtijdagen zal Hij doen ophouden, haar wijnstok en haar vijgeboom zal Hij verwoesten...

12. *"Zo zal Ik over haar bezoeken de dagen, waarop zij voor de Baals het offer ontstak, zich tooide met ring en halssierraad en achter haar minnaars aanging, maar Mij vergat, luidt het woord des Heren, 13. Daarom zie, Ik zal haar lokken, en haar leiden in de woestijn en spreken tot haar hart.... 15. En het zal te dien dage geschieden, luidt het woord des Heren, dat gij Mij noemen zult: mijn man, en niet meer mijn Baal. 16. Ja, Ik zal de namen der Baals verwijderen uit haar mond; hun naam zal niet meer genoemd worden. 17. Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten met het gedierte des velds, het gevogelte des hemels en het kruipend gedierte der aarde. Dan zal Ik boog en zwaard en oorlogstuig in het land verbreken en hen veilig doen wonen."*

God zou God niet zijn als na deze harde woorden er niet een uitzicht werd geboden op een heilrijke toekomst

Wanneer is dat, dat het volk Israël de Here 'mijn man' zal noemen? Dat is *"Te dien dage"* dat de Here een verbond zal sluiten met het gedierte. Dan zal Hij ook een einde maken aan oorlog en hen veilig doen wonen. In Micha 4:1-5 en in Jesaja 2:1-5 wordt over diezelfde dingen gesproken. Wat daar beschreven staat zal werkelijkheid zijn in het duizendjarig rijk. Als Jezus is teruggekomen naar de aarde en zijn troon stelt in Jeruzalem zal Hij heel Israël, het overblijfsel, rondom zich hebben in het land Israël.

Hosea gaat verder:

18: *"Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig, Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming, Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw, en gij zult de Here kennen."* 'Kennen'= gemeenschap hebben, (vgl. Genesis 4:1 St.vert.)

Wat valt hier verder nog aan uit te leggen? Deze tekst is wel heel duidelijk.

In hoofdstuk 3 laat de Here nog eens zien, dat Israël wel denkt zomaar van de Heer te kunnen weglopen en haar minnaars achterna te gaan, net zoals Gomer deed, maar dat Hij een prijs betaald heeft om Israël toch aan zich te binden. De eerste keer had Hosea niets betaald voor Gomer, maar hier, in hoofdstuk 3, heeft hij haar gekocht en zegt tot haar:

3. "Veel dagen zult gij blijven zitten, gij zult geen ontucht bedrijven, geen man toebehoren, en ook ik zal tot u niet komen.

4. Want vele dagen zullen de Israëlieten blijven zitten zonder koning en zonder vorst, zonder offer en zonder gewijde steen, zonder efod of terafim. 5. Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de Here, hun God, zoeken, en David, hun koning, en bevende komen tot de Here en tot zijn heil - in de dagen der toekomst."

Deze, nog steeds in werking zijnde profetie, zal zijn vervulling krijgen als de Here terugkomt. Om hier meer inzicht in te krijgen is het goed Ezechiël 37 te lezen.

Tot slot van de teksten uit het OT, die gaan over ons onderwerp lezen we [Jesaja 62](#). Laten we eerst het hele hoofdstuk lezen, dan gaan we daarna verder met de behandeling ervan.

1. "Om Slons wil zal Ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal Ik niet

rusten, totdat zijn heil opgaat als een lichtglans en zijn verlossing als een brandende fakkel. 2. Volken zullen uw heil zien, alle koningen uw heerlijkheid en men zal u noemen met een nieuwe naam, die de mond des Heren zal bepalen; 3. gij zult een sierlijke kroon in de hand des Heren zijn, een

Wat een geweldige dingen heeft de Here voor met Jeruzalem. Het einde van Jeruzalems lijden is nabij, het zal niet lang meer duren voordat de Here Jeruzalem en zijn volk weer zal verhogen en zij een sierlijke kroon in de hand des Heren zullen zijn.

koninklijke tulband in de hand van uw God,"

Wat een geweldige dingen heeft de Here voor met Jeruzalem. Het einde van Jeruzalems lijden is nabij, het zal niet lang meer duren voordat de Here Jeruzalem en zijn volk weer zal verhogen en zij een sierlijke kroon in de hand des Heren zullen zijn.

4. "Men zal u niet meer noemen: Verlatene, en men zal uw land niet meer noemen: Woestenis, maar gij zult genoemd worden: Mijn Welgevalen, en uw land: Gehuwde. Want de Here heeft een welgevalen aan u, en uw land wordt ten huwelijk genomen." Het lijkt vreemd, dat hier staat, dat het land ten huwelijk wordt genomen, maar laten we Jeremia 2 er nog eens op naslaan.

Jeremia 2:7

"Ik bracht u toch in een vruchtbaar land om de vrucht en het goede daarvan te eten; doch toen gij daar waart gekomen, hebt gij Mijn land verontreinigd en Mijn erfdeel tot een gruwel gemaakt."

Het land waar de Israëlieten woonden was en is het land van God.

Overigens is het goed daar eens aan te denken bij al onze kritiek op Israël. En uit Hosea 1:2 blijkt dat het gaat om het volk dat daar woont. De Israëlieten wonen op het land van de Here en als zij zich in schandelijke ontucht van de Here afwenden, zegt de Here: "het land wendt zich in schandelijke ontucht van de Here af."

Als Jesaja dus spreekt over het land dat 'gehuwde' genoemd zal worden, dan heeft hij het over het land en zijn inwoners. En de hoofdstad van dat land is Jeruzalem. We gaan verder met [Jesaja 62:5](#)

"Want zoals een jongeling een maagd huwt, zullen uw zonen u huwen, en zoals de bruidegom zich over de bruid verblijdt, zal uw God zich over u verblijden."

Toen ik over deze tekst nadacht herinnerde ik mij, dat ik ergens eens

A. Want gelijk een	JONGELING een	JONKVROUW trouwt
B. alzo zullen	UW ZONEN	U trouwen
C. en gelijk de	BRUIDEGOM over	DE BRUID vrolijk is
D. alzo zal	UW GOD over	U vrolijk zijn.

gelezen had hoe iemand gezien had dat hier vier keer iets tegenover elkaar gezet wordt.. We zullen dat zo ook eens opschrijven.

We doen dit uit de St.vert. omdat die bondiger is.

Net zoals een **JONGELING** een **JONKVROUW** trouwt, precies zo zullen uw **ZONEN** **U** trouwen.

Dit is een gelijkenis. Uw **ZONEN** zullen **U** trouwen, zoals een **JONGELING** een **JONKVROUW** trouwt.

UW ZONEN worden dus vergeleken met de **JONGELING**, en degene die met **U** wordt aangesproken wordt vergeleken met de **JONKVROUW**.

Laten we vers 4 nog eens lezen, om er achter te komen wie daar aangesproken wordt als **U**. *"Men zal u niet meer noemen: Verlatene, en men zal uw land niet meer noemen: Woestenij; maar gij zult genoemd worden: Mijn Welgevallen, en uw land: Gehuwde."*

Het hele hoofdstuk gaat over Jeruzalem en het land wat daar bij hoort. Het begint er mee: "om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten..." en het eindigt ermee: "en gij zult genoemd worden: Begeerde, Niet verlaten Stad."

De met 'U' aangesprokene in vers 4 is dus Jeruzalem met het land wat daar bij hoort. De **ZONEN** van Jeruzalem zullen dus Jeruzalem trouwen.

Dan krijgen we het tweede gedeelte van vers 5. Precies zo als de **BRUIDEGOM** over de **BRUID** vrolijk is, zo zal ook **UW GOD** over **U** vrolijk zijn.

UW GOD wordt dus vergeleken met de **BRUIDEGOM** en **U** met de **BRUID**. De **GOD** van het land met Jeruzalem als hoofdstad, is dus de **BRUIDEGOM** die trouwt met het land, uitgedrukt in Jeruzalem.

Maar dan zijn we er nog niet. We wisten al uit andere bijbelgedeelten dat de Here trouwt met Jeruzalem. Maar vers vier bestaat uit 2x2 gedeelten.

Beide keren eerst een gelijkenis, en dan om wie het gaat.

We hebben net gezien, dat het tweede gedeelte duidelijk maakt dat de Here de **BRUIDEGOM** is en de **BRUID** **JERUZALEM**.

Maar hoe zit dat dan met het eerste gedeelte? Daar wordt gezegd, dat de **ZONEN** van **JERUZALEM** de **BRUIDEGOM** zijn, en net zoals in het tweede gedeelte van vers 4: **JERUZALEM** de **BRUID**.

Wie zijn dan de **ZONEN**?

Er staat dat zij **ZONEN** zijn van **JERUZALEM**.

Kunnen die **ZONEN** zomaar gelijkgesteld worden aan **GOD**?

Ik bedoel dit: We hebben hiervoor gezien, dat er een rijtje ontstaat:

JONGELING / **UW ZONEN** / **BRUIDEGOM** / **UW GOD**.

Als het zo is, en dat hebben we net al gezien, dat de **BRUIDEGOM** overeenkomt met **UW GOD**, en **UW ZONEN** met de **JONGELING**, dan kan het niet anders zijn, dan dat **UW ZONEN** horen bij **UW GOD**.

We weten uit het NT, dat de **BRUIDEGOM** de **HERE JEZUS** is. Hij is de Zoon van God. Maar wij -gelovigen- zijn ook zonen van God.

Galaten 4:6

"God heeft de Geest zijns Zoons uitgezonden

in onze harten, die roept: Abba, Vader. Gij zijt dus niet meer slaaf, doch zoon: indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God."

Bovendien blijkt uit Efeze 5:30, dat wij leden zijn van zijn lichaam, één vlees met Jezus. Hij is het hoofd, wij zijn zijn lichaam. Door Jezus zijn wij zoon van God. Daarom zijn wij ook erfgenamen.

In de al eerder aangehaalde tekst van Jeremia 2 blijkt dat 'het land' door de Here Zijn erfdeel genoemd wordt. Het land Israël, de stad Jeruzalem heeft te maken met de aan ons mede beloofde erfenis.

Die ZONEN zijn GODS ZONEN: Christus en zijn gemeente. Het Hoofd en zijn lichaam is de BRUIDEGOM. Wij zijn samen met ons Hoofd: Jezus, de BRUIDEGOM. Maar er staat in Jesaja 62:5 dat het gaat om de ZONEN van Jeruzalem!? Laten we, om daar een antwoord op te krijgen Galaten 4:26 nog eens lezen: *"Maar het hemelse Jeruzalem is vrij, en dat is onze moeder."*

Wij -gelovigen in Christus- zijn dus ZONEN van Jeruzalem! Wat een heel ander perspectief! Het is natuurlijk geweldig om de bruid te zijn, maar is het niet geweldiger om samen met Jezus de Bruidegom te zijn?

Samenvatting

Hosea moet door zijn huwelijk met een hoer (Gomer) uitbeelden hoe God met Israël getrouwd is. Het eerste kind uit dat huwelijk krijgt de symbolische naam: Jizreël. Dat is verbreking. Het beeld laat zien dat God zijn relatie met Israël zal verbreken. Het tweede kind krijgt de naam Lo-Ruchama, want, zegt God, Ik zal mij niet meer over het huis Israëls ontfermen, zodat Ik hun iets vergeven zou. Maar over Juda zal Hij zich wel ontfermen. Het derde kind krijgt de naam: Lo-

Ammi. Want, zegt God, gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn.

Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk zijn als het zand der zee en zullen zij genoemd worden: kinderen van de

Dit is weer een symbolische weergave van wat de Here, de Losser, zal doen. Hij heeft zijn leven gegeven als losprijs voor velen, in ieder geval ook voor de Israëlieten.

levende God. Dat zal zijn als de Here een verbond heeft gesloten met de dieren des velds en het oorlogstuig in het land verbroken zal zijn. Dat zal zijn als Jezus is teruggekomen. Wat zal er dan gebeuren? Dan zegt de Here: Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig!

Hosea moet zijn vrouw nu kopen. En zij moet vele dagen blijven zitten en geen man toebehoren. Dit is weer een symbolische weergave van wat de Here, de Losser, zal doen. Hij heeft zijn leven gegeven als losprijs voor velen, in ieder geval ook voor de Israëlieten. En na die lange, lange tijd zonder de Here, zullen zij zich bekeren en de Here hun God zoeken en David, hun koning. (Vgl. Ez.37). Zij zullen dan bevende komen tot de Here en tot Zijn heil. Dit ligt, ook nu nog, in de dagen der toekomst.

Jesaja laat ons uiteindelijk nog iets meer zien.

De bruid, hebben we al gezien, is Jeruzalem. Uit Hosea blijkt dat het volk Israël daar bij hoort. Maar wie gaat die bruid trouwen? Door een tweetal gelijkenissen wordt dit hier duidelijk gemaakt.

De eerste gelijkenis begint met: gelijk een JONGELING een JONKVROUW trouwt....

alzo zullen UW ZONEN U trouwen. De ZONEN zijn dus gelijk aan een JONGELING en de met "U" aangesprokene is gelijk aan een JONKVROUW.

Dan de tweede gelijkenis. Gelijk de BRUIDEGOM over de BRUID vrolijk is, also zal UW GOD over U vrolijk zijn. We hebben gezien dat de JONGELING, de ZONEN, de BRUIDEGOM en Uw GOD allen dezelfde zijn. Ook de JONKVROUW, U (Jeruzalem) en de BRUID zijn dezelfde.

De ZONEN van JERUZALEM zijn het lichaam van de God van Israël, van Jezus.

Zij zijn voortgebracht door Jeruzalem, legt Paulus uit in Galaten 4. Jezus als hoofd van zijn lichaam, zal als geheel, de bruid tot vrouw nemen voor eeuwig.

Deel 6

Efeze 5

Tot slot gaan we nog het beloofde gedeelte uit het NT onderzoeken. Het gaat om het gedeelte van de bijbel dat over het algemeen wordt aangehaald om juist te bewijzen dat de gemeente de bruid is.

Efeze 5:22 e.v. *"Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Here"* Het gaat hier om getrouwde vrouwen. Het gaat niet om reine maagden, die de bruiloft nog in het verschiet hebben, maar om vrouwen die al een man hebben. Deze vrouwen moeten aan hun man onderdanig zijn, net zoals zij onderdanig zijn aan de Here. 23. *"want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente: Hij is het, die zijn lichaam in stand houdt. 24. Welnu gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man in alles."*

Het gaat hier om gezagsverhoudingen. De vrouw is gesteld onder het gezag van haar man. Zo is ook de gemeente gesteld onder het gezag van Christus.

Nu krijgen we enkele teksten die gaan over liefde. De liefde van de man voor de vrouw en de liefde van Christus voor zijn gemeente.

"25. Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en

Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet,"

Mannen moeten hun vrouwen liefhebben. Weer wordt een vergelijk getrokken met Christus en de gemeente. Christus heeft zijn gemeente zo liefgehad, dat Hij Zichzelf gegeven heeft in haar plaats. Een grotere liefde is niet mogelijk.

"28. Zo zijn ook de mannen verplicht hun vrouwen lief te hebben als hun eigen lichaam. 29. Wie zijn eigen vrouw lief heeft, heeft zichzelf lief; want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente, omdat wij leden zijn van zijn lichaam."

Zoals Christus de gemeente lief heeft, zo moet ook de man zijn vrouw liefhebben en voor haar zorgen. Er wordt hier niet gezegd, dat de gemeente de vrouw is van Christus, maar dat de gemeente het lichaam is van Christus. Hij is het hoofd, wij zijn het lichaam. Hoofd en lichaam horen bij elkaar. De gemeente is nu reeds het lichaam van Christus. Als de gemeente de bruid zou zijn is er pas sprake van huwelijksverhoudingen na de bruiloft, dus aan het einde, of waarschijnlijk zelfs na het duizendjarig rijk. Het huwelijk tussen man en vrouw is in de liefde, de zorg en het eenzijn van man voor en met zijn vrouw een beeld van de eenheid Christus / gemeente *"31. Daarom zal een man vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. 32. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de gemeente."* Eigenlijk staat er in die laatste tekst: *"Dit geheimenis is groot, doch ik spreek over Christus en de gemeente."*

Het grote geheimenis zit hem in het: tot één vlees zijn. Christus is de zoon van God. Wij zijn leden van zijn lichaam. In Hem, d.w.z. in zijn lichaam, zijn wij ook zonen van God. Dit is iets heel bijzonders. **Christus Jezus is ons hoofd,**

wij zijn zijn lichaam, wij zijn dus één met Hem.

Als Hij dus, zoals in Openbaring staat, gaat trouwen met de bruid, dan trouwen wij ook met de bruid, want wij zijn een deel van zijn lichaam.

Deel 7

De bruiloft

Het nieuwe, hemelse, Jeruzalem is de bruid, zo lezen we in Openbaring. Het is de stad Gods, die zal neerdalen uit de hemel op de nieuwe aarde. Het zal de hoofdstad zijn van de nieuwe aarde. Hoe we ons dit voor moeten stellen gaat ons begrip te boven. Maar het zal onuitsprekelijk bijzonder zijn, want om dit te bereiken heeft de Here God zijn grote plan tot uitvoering gebracht. Met dit doel voor ogen heeft God de mens geschapen. Met dit doel voor ogen is Jezus op deze aarde gekomen en heeft zijn Goddelijkheid afgelegd en is in onze plaats gestorven. Hij is de dood ingegaan, op God de Vader vertrouwende, dat Hij Hem uit de doden zou opwekken. (Hebreeën 5:7-9). Dit alles was nodig om te komen tot dat grote Doel: Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar de zonde is overwonnen en de BRUIDEGOM en de BRUID zich kunnen verblijden.

En er zal een bruiloft zijn. Er zijn twee bijbelgedeelten in het Nieuwe Testament die spreken over die bruiloft. Het eerste gedeelte is de gelijkenis over de bruiloft in Mattheüs 22 en het tweede gedeelte is de aankondiging van de bruiloft zoals die beschreven staat in Openbaring 19.

Als we het goed lezen zien we in Mattheüs 22 dat het de Vader is die voor zijn Zoon een bruiloft aanricht.

Het grote geheimenis zit hem in het: tot één vlees zijn. Christus is de zoon van God. Wij zijn leden van zijn lichaam.

“Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte.”

Ook in Openbaring 19 is er in feite sprake van de Vader en de Zoon.

De Vader is de Here God, de Almachtige. De Zoon is het Lam. *“Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen...”*

Wanneer is dat, dat de Here, onze God, de Almachtige, het koningschap aanvaard? Dat is als Jezus alle macht heeft overwonnen en het koningschap aan God de Vader overdraagt. (1 Korinthiërs 15:24).

Wat we zien in Openbaring 19 is een visioen in de hemel. Het laat ons zien wat er gebeurd als de Here God, de Almachtige (de Vader) het koningschap aanvaard. Kunnen wij een punt in de tijd aangeven wanneer dat zal zijn?

Wanneer zal alles overwonnen zijn door Jezus?

Dat zal zijn aan het eind van het duizendjarig vreedrijk. Hoe onwaarschijnlijk ook, aan het eind van duizend jaar regering van Jezus Christus, zullen vele mensen nog niets geleerd hebben. Ze zullen achter de duivel aangaan, die dan even wordt losgelaten uit zijn gevangenschap. Al die verdwaasden zullen optrekken naar de geliefde stad: Jeruzalem. Vuur zal er neerdalen uit de hemel en hen allen verdelgen. De duivel zal geworpen worden in poel van vuur en zwavel. (Openbaring 20:7-10).

Daarna zien we de grote witte troon en het oordeel over iedereen die geen deel heeft gehad aan de eerste opstanding.

Ten slotte worden de dood en het dodenrijk in de poel van vuur geworpen waar ook allen ingeworpen worden die niet in het boek des levens staan opgeschreven.

Dat is het einde. Hierna zal Jezus het koningschap overgeven aan Zijn Vader. En dan zal de bruiloft plaatsvinden. Die bruiloft zal plaatsvinden op de nieuwe aarde.

Niet alle vragen zijn volledig beantwoord. Waarschijnlijk is dat niet eens mogelijk. Het gaat erom, dat de grote lijnen in de bijbel steeds duidelijker worden. Het gaat erom, dat we steeds beter begrijpen wat Gods plannen zijn, en dan is het prettig, dat we dan ook enig inzicht hebben hoe wij in die plannen passen.